

*NO: D5 III

1491

Sandakerveien 35 b

27. juli 1934.

Ingeniørene Sigurd Lund & Asbj. Aass.

Ad Sandakerveien 35 b.

I henhold til Deres ærede opdrag har jeg foretatt 11 grunnboringer for Sandakerveien 35 b, og optegnet disse sammen med eldre boringer, kfr. vedlagte kartblad 1491 i målestokk 1:100.

Resultatene kan sammenfattes i følgende:

Överst har man 1 - 2,5 m. fylling. Derunder rödsand og almindelig sand som sammen med fyllingen utgjör henved 3 m.s tykkelse nederst på tomten og 2 m.s tykkelse på övre del av tomten. Sanden var meget fast. Under denne kommer til ca. 6 m.s dybde sterkt forvitret grå ler (podsol.) Den er sterkt sandholdig, og har gjennom tidernes löp for en stor del vært drenert og uttörret og er derfor gått over til den faste, karakteristiske podsol, som har meget stor bæreevne og fordeler trykket utover til sidene under en relativt skrå vinkel. Fra 6 - 6,5 m. har man enslags overgangssone, og derunder kommer sterkt sandholdig, grå, muligens svakt blå, meget sandholdig ler. Nedover mot dypet tiltar sandholdigheten for gradvis å gå over til tynne sandlag som vokser i mektighet nedover. På bunden påtraff man næsten overalt morene bestående överst av grov, skarp grus som nederst mot fjell antok karakteren av sand. Disse lag var også meget faste, og de

Ad Sandakerveien 35 b.

tiltok i tykkelse i retning av hullene 3, 9 og 10. For disse hullers vedkommende hadde man inntrykk av at sandlagene mellom 12 - 14 m.s dybde var vannførende og at lerer var en smule bløtere, spesielt i pkt. 10 hvor boret sank uten omdreininger langsomt med 120 kg.s belastning. Denne opbløtning er imidlertid ganske lokal og uten vesentlig betydning da de høiereliggende lag fordeler trykket meget skrått utover til sidene, i allfall til 6 m.s dybde under terreng.

Efter de foreliggende boringer er fjellet forholdsvis jevnt på vestre parti av tomten. Fjellet antas dog å være endel riflet. På østre del av tomten stiger fjellet forholdsvis bratt op.

Da de løse jordlag er en utpreget friksjonsmasse som har liten tendens til glidning og ingen deler er bløte samtidig som fjellformasjonen er gunstig, foreslår jeg at fundamenteringen utføres som småplater under hver enkelt pillar og kun under ytterveggene som langsgående banketter hvor den tillatelige belastning settes til 2 kg/cm^2 . Siderforskyvninger ansees for utelukket og differansene i kompressjonen av grunnen blir meget liten, sansynligvis ikke målbar.

Til sammenligning meddeles at grunnen under det nu undersøkte areal er meget bedre enn under Soria Moria.

Æ r b ö d i g s t

P.S. *Skissene er utarbeidet av omalt meget langt.*
J.S.